

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΘΕΜΑ : Διαδικασία έγκρισης συστέγασης ιατρών μελών του ΙΣΗ με ιατρούς μέλη άλλων Ιατρικών Συλλόγων της χώρας.

Το άρθρο 1 παρ.2 του **Ν. 3919/2011** , «αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας» ορίζει ότι: «οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελμάτων επιβάλλεται να ερμηνεύονται σε αρμονία προς την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας και της προστασίας του ανταγωνισμού». Ακολούθως, το άρθρο 2 του ίδιου νόμου «Κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελμάτων» ορίζει ότι: «1. Οι προβλεπόμενοι στην ισχύουσα νομοθεσία περιορισμοί που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελμάτων, πέραν εκείνων των επαγγελμάτων για τα οποία διαλαμβάνεται ρύθμιση στο κεφάλαιο Β` του παρόντος, καταργούνται μετά την πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. 2. Ως περιορισμοί, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, νοούνται οι εξής: α) Η ύπαρξη, δυνάμει προβλέψεως νόμου, περιορισμένου αριθμού προσώπων τα οποία δικαιούνται να ασκήσουν το επάγγελμα σε όλη την επικράτεια ή σε ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, είτε ο αριθμός αυτός ορίζεται ευθέως είτε προσδιορίζεται εμμέσως βάσει πληθυσμιακών ή άλλων κριτηρίων και χορήγηση διοικητικής αδείας για την άσκηση του επαγγέλματος μόνο προς συμπλήρωση του αριθμού τούτου. β) Η εξάρτηση της χορηγήσεως διοικητικής αδείας για την άσκηση επαγγέλματος από την εκτίμηση της διοικητικής αρχής ως προς την ύπαρξη πραγματικής ανάγκης προς τούτο, που θεωρείται συντρέχουσα όταν η προσφορά υπηρεσιών εκ μέρους των προσώπων που έχουν ήδη αδειοδοτηθεί για την άσκηση του επαγγέλματος δεν είναι ικανοποιητική για το κοινωνικό σύνολο, είτε καθ` όλη την επικράτεια είτε σε ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, εν όψει αφ` ενός του αριθμού των προσώπων που ασκούν το επάγγελμα και αφ` ετέρου των προς ικανοποίηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου, ως αποδέκτη των

υπηρεσιών αυτών. γ) Η απαγόρευση για ένα πρόσωπο της ασκήσεως επαγγέλματος έξω από ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, εντός του οποίου και μόνο είναι αυτή επιτρεπτή. δ) Η επιβολή της υπάρξεως ελάχιστων αποστάσεων μεταξύ των εγκαταστάσεων προσώπων που ασκούν το επάγγελμα. ε) Η απαγόρευση για ένα πρόσωπο της δημιουργίας περισσότερων εγκαταστάσεων ή επαγγελματικής δραστηριοποίησεως σε περισσότερες εγκαταστάσεις, σε ένα ή περισσότερα γεωγραφικά διαμερίσματα. στ) Η πρόβλεψη αποκλειστικής δυνατότητας ή απαγόρευσης διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένη κατηγορία επαγγελματικών εγκαταστάσεων ζ) Η επιβολή της ασκήσεως επαγγέλματος ή η απαγόρευση της ασκήσεως του υπό ορισμένη ή ορισμένες εταιρικές μορφές ή ο αποκλεισμός της ασκήσεως του υπό εταιρική μορφή, επιτρεπομένης μόνο της ατομικής ασκήσεως αυτού. η) Η επιβολή περιορισμών σχετιζομένων με τη συμμετοχή στη σύνθεση του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου, συναπτομένων προς την ύπαρξη ή την έλλειψη ορισμένης επαγγελματικής ιδιότητας. θ) Η επιβολή υποχρεωτικών κατώτατων τιμών ή αμοιβών για τη διάθεση αγαθών ή την προσφορά υπηρεσιών είτε αυτές ορίζονται ευθέως είτε προσδιορίζονται εμμέσως με την εφαρμογή συντελεστή κέρδους ή με άλλο ποσοστιαίο υπολογισμό. ι) Η επιβολή υποχρέωσης στον ασκούντα το επάγγελμα να προσφέρει μαζί με τη δική του υπηρεσία, άλλες συγκεκριμένες υπηρεσίες.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορεί να αρθούν και άλλοι περιορισμοί πέραν εκείνων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως σε σχέση προς ορισμένο επάγγελμα από τη ρύθμιση της παραγράφου 1 και η διατήρηση σε ισχύ περιορισμού αναφερομένου στην παράγραφο 2 ή θεσπιζόμενου δυνάμει της παραγράφου 3, ως έχει ή με ηπιότερη μορφή, εάν: I. Με τον περιορισμό αυτόν επιδιώκεται η εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος και II. Ο περιορισμός αυτός είναι πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την εξυπηρέτηση του και, από απόψεως εντάσεως της

επεμβάσεως στη σφαίρα της οικονομικής ελευθερίας, τελεί σε εύλογη αναλογία προς τη σπουδαιότητα του επιδιωκόμενου να εξυπηρετηθεί επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, και ΙΙΙ. Ο περιορισμός αυτός δεν εισάγει άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις ανάλογα με την ιθαγένεια ή όσον αφορά τις επιχειρήσεις ανάλογα με την έδρα τους».

Επίσης, με το άρθρο 3 «Κατάργηση αδικαιολόγητων απαιτήσεων προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγελμάτων» του ίδιου νόμου ορίστηκαν τα ακόλουθα: " 1. Η απαίτηση προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος, πέραν εκείνων για τα οποία διαλαμβάνεται ρύθμιση στο Κεφάλαιο Β` του παρόντος, όταν η χορήγηση της άδειας αυτής συναρτάται προς την αντικειμενικώς διαπιστούμενη κατά δέσμια αρμοδιότητα, συνδρομή νόμιμων προϋποθέσεων, παύει να ισχύει μετά πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Από το χρονικό εκείνο σημείο και με την επιφύλαξη των οριζομένων στο επόμενο εδάφιο, το επάγγελμα ασκείται ελευθέρως μετά πάροδο τριμήνου από την αναγγελία έναρξεως ασκήσεως του, συνοδευόμενη από τα νόμιμα δικαιολογητικά για την πιστοποίηση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων, στην κατά τις ισχύουσες στο χρονικό εκείνο σημείο διατάξεις αρμόδια προς αδειοδότηση διοικητική αρχή. Η αρχή αυτή δύναται, εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της αναγγελίας, να απαγορεύσει την άσκηση του επαγγέλματος, στην περίπτωση που δεν συγκεντρώνονται οι νόμιμες προϋποθέσεις προς τούτο ή δεν προκύπτει η συνδρομή τους από τα υποβληθέντα στοιχεία. Έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο νόμο επερχόμενες ή επιβαλλόμενες με διοικητική πράξη ή δικαστική απόφαση, στην περίπτωση ασκήσεως επαγγέλματος χωρίς τη λήψη της απαιτούμενης προς τούτο διοικητικής άδειας, νοούνται μετά πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, συναπτόμενες προς την έναρξη ασκήσεως επαγγέλματος χωρίς προηγούμενη αναγγελία περί τούτου στην αρμόδια διοικητική αρχή και επακόλουθη αναμονή επί τρίμηνο, καθώς και προς την άσκηση του επαγγέλματος παρά τη διατύπωση προς τούτο απαγορεύσεως από την αρμόδια διοικητική αρχή. 2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου,

είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως ως προς ορισμένο επάγγελμα από τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, αν η διατήρηση του νομικού καθεστώτος της προηγούμενης διοικητικής άδειας επιβάλλεται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος και με την επιφύλαξη της αρχής της αναλογικότητας».

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι εφόσον μέχρι σήμερα δεν έχει ενεργοποιηθεί η πρόβλεψη της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3919/2011 η τελευταία αυτή ρύθμιση έχει πλήρη εφαρμογή, κάθε δε γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη προς την ρύθμιση που αυτή θεσπίζει δεν ισχύει. Κατά συνέπεια από του χρόνου ισχύος του ανωτέρω νόμου τόσο η διάταξη του άρθρου 7 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (ν. 3418/2005), με την οποία ρυθμίζονται τα του τύπου ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος και ορίζονται οι προϋποθέσεις, με τις οποίες είναι δυνατόν ο ιατρός να παρέχει τις ιατρικές υπηρεσίες του εκτός της περιφέρειας του ιατρικού συλλόγου στον οποίο ανήκει, ως θεσπίζουσα περιορισμούς στην άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος, οι οποίοι περιλαμβάνονται στους περιορισμούς που καταργούνται με το άρθρο 2 του ν.3919/2011, πρέπει να θεωρείται καταργηθείσα.

Χρήζει αναφοράς εδώ και η αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, στην οποία γίνεται αναφορά και στο Άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3919/2011, και η οποία προστατεύεται και κατοχυρώνεται ρητά από το άρθρο 5 του Συντάγματος το οποίο αναφέρει :

1.«Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητα του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη»

4.«Απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν. Τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων όπως ο νόμος ορίζει.

Καθίσταται σαφές επομένως από τα ως άνω αναφερθέντα ότι και το Σύνταγμα της Ελλάδος κατοχυρώνει την ανεξαρτησία των θεσμών άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος και την προστασία της δημόσιας υγείας βάσει των όσων ο εκάστοτε νόμος ορίζει.

Συνεπώς βάσει του Ν. 3919/2011 (Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας) ορίζεται πλέον ότι για την πρόσβαση σε επαγγέλματα και την άσκηση τους ισχύει η αρχή της επαγγελματικής τους ελευθερίας και ότι οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελματιών επιβάλλεται να ερμηνεύονται σε αρμονία προς την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας και της προστασίας του ανταγωνισμού. Διατάξεις που προβλέπουν περιορισμούς στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελματιών είναι στενώς ερμηνευτέες.

Ως εκ τούτου με βάση τις ως άνω διατάξεις καταργούνται όλοι οι γεωγραφικοί περιορισμοί στην άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος και προκύπτει σαφέστατα ότι πλέον κάθε ιατρός μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα του σε οποιοδήποτε σημείο της χώρας , με άμεσο αποτέλεσμα να έχει επέλθει μία τύποις εξομοίωση όλων πλέον των ιατρών που ασκούν νόμιμα το ιατρικό λειτούργημα εντός της χώρας μας και να πρέπει έτσι να αντιμετωπίζονται και ως μέλη εκάστου ιατρικού συλλόγου , χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι έχει παύσει να ισχύει η υποχρέωση εκάστου ιατρού να είναι εγγεγραμμένος σε ένα μόνο Ιατρικό Σύλλογο. Πρέπει να γίνει δεκτό το ότι ο Ν.3919/2011 αίροντας τους τοπικούς περιορισμούς σε ότι αφορά στην άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος δεν αποσκοπούσε στο να μεταβάλλει και την θεμελιώδη αρχή ότι ο ιατρός πρέπει να είναι μέλος ενός μόνο Ιατρικού Συλλόγου. Εν προκειμένω και επί της διαδικασίας έγκρισης αιτήσεων συστέγασης ιατρών μελών του ΙΣΗ με ιατρούς μέλη άλλων Ιατρικών Συλλόγων της χώρας , ο ΙΣΗ δε νομιμοποιείται να παρεμποδίζει την άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος εντός της περιφέρειας του από ιατρούς που δεν ανήκουν στο μητρώο μελών του για αυτό και μόνο τον λόγο. Αν και εφόσον πληρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις , οι οποίες δεν έχουν καταργηθεί από το νόμο 3919/2011 , όπως τα μετρικά στοιχεία όπως αυτά ορίζονται στο ΠΔ 84/2001 , ο ΙΣΗ υποχρεούται να

εγκρίνει τέτοιας φύσεως συστεγάσεις. Σκόπιμο κρίνεται όμως σε αυτές τις περιπτώσεις , να αναζητά σύμφωνα και με το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 3919/2011 , από κάθε ενδιαφερόμενο ιατρό ο οποίος δεν είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο μελών του και επιθυμεί να ασκεί την ιατρική εντός της περιφέρειας του ΙΣΗ , δικαιολογητικά από τα οποία θα προκύπτει σαφέστατα ότι αυτός ο ιατρός νομιμοποιείται να ασκεί την ιατρική , όπως λχ βεβαίωση εγγραφής από τον Ιατρικό Σύλλογο στον οποίο ανήκει , την άδεια ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος , τον τίτλο της ιατρικής του ειδικότητας , αφού ο Ν.3919/2011 έχει επιφέρει άρση κυρίως των γεωγραφικών περιορισμών κατά την άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος , όχι όμως και τροποποίηση των τυπικών προϋποθέσεων άσκησης του. Επομένως η διαδικασία έγκρισης συστεγάσεων ιατρών εξακολουθεί να παραμένει ως είχε μέχρι σήμερα.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΗ

Ηράκλειο 8.2.2012